

SESSIÓ DE CONSTITUCIÓ DEL NOU AJUNTAMENT, CELEBRADA EL DIA 11 DE JUNY DE 2011

A la ciutat de Vic, a les 12 h del dia 11 de juny de 2011, es reuneixen a la Sala de la Columna d'aquest Ajuntament, de conformitat amb l'article 195 de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, en concordança amb l'article 37.1 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat pel Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, els regidors que van ser proclamats electes per la Junta Electoral de Zona com a conseqüència dels resultats de les últimes eleccions locals, convocades pel Reial decret 424/2011, de 28 de març, que a continuació es relacionen, que constitueixen la totalitat dels regidors electes d'aquesta Corporació, amb la finalitat de celebrar la sessió pública extraordinària de constitució de l'Ajuntament, assistits per mi, el secretari general de la Corporació, que dono fe de l'acte.

Regidors electes assistents:

Sr. Josep Maria Vila d'Abadal Serra
Sra. Anna Erra Solà
Sr. Antoni Serrat Callís
Sr. Josep Rafús Isern
Sr. David Sala Cuervas
Sr. Josep Arimany Manso
Sr. Francesc X. Farrés Fabré
Sra. Montserrat Rovira Costa
Sr. Josep Anglada Rius
Sra. Marta Riera Camps
Sra. M. Pilar Catalan Exposito
Sr. Josep Maria Paré Subiranas
Sra. Cristina Gayoso Hernandez
Sra. Georgina Rieradevall Tarrés
Sra. Laia Jurado Canadell
Sra. Mari Moyano Fernández
Sr. Jacint Raurell Bernadà
Sr. Joan López Carol
Sr. Joan Ballana Gonzalez
Sr. Xavier Tornafoch Yuste
Sr. Iban Lapeira Pratdesaba

Secretari general

Sr. Jaume Parareda Franch

El secretari procedeix a cridar els regidors electes de major i menor edat amb l'objecte de constituir la mesa d'edat, la qual, de conformitat amb l'article 195.2 de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, i l'article 37.2 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les corporacions locals, estarà constituïda pel regidor electe de major edat, senyor Jacint Raurell Bernadà, que actuarà com a president, per la regidora electa de menor edat, senyora Cristina Gayoso Hernández, i pel secretari general de la corporació, el qual els convida perquè pugin a l'estrada i ocupin els llocs destinats a l'efecte, restant així constituïda la mesa d'edat.

A continuació, el secretari general, amb la finalitat de comprovar l'assistència dels regidors electes, procedeix a la lectura del nom i cognoms de cada un d'ells, per l'ordre que figura en la certificació de la Junta Electoral.

El president de la mesa anuncia que hi ha quòrum de majoria absoluta per a la celebració de la sessió constitutiva del nou ajuntament; i tot seguit demana als regidors presents si els afecta alguna de les causes d'incompatibilitat previstes per la legislació vigent sobrevinguda amb posterioritat a la seva proclamació. Com que no n'hi ha cap, el president de la mesa d'edat sol·licita que tots els regidors es posin dempeus i, com a requisit previ a l'adquisició de la plena condició del càrrec de regidor, procedeix a la lectura de la fórmula de jurament o promesa establerta, el text literal de la qual és el següent:

“Jureu o prometeu per la vostra consciència i honor complir fidelment les obligacions del càrrec de regidor de l'Ajuntament de Vic, amb lleialtat al Rei i guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, així com l'Estatut d'Autonomia de Catalunya?”.

A continuació, el secretari general procedeix a nomenar cada un dels regidors, els quals, d'un en un, emeten el seu jurament o promesa, de la manera següent:

Sr. Josep M. Vila d'Abadal Serra:	Sí, ho prometo.
Sra. Anna Erra Solà:	Sí, ho prometo per imperatiu legal i sense renunciar al dret a la independència de Catalunya.
Sr. Antoni Serrat Callís:	Sí, ho prometo per imperatiu legal i sense renunciar al dret a la independència de Catalunya.
Sr. Josep Rafús Isern:	Per imperatiu legal, sí ho prometo.
Sr. David Sala Cuervas:	Sí, ho prometo.
Sr. Josep Arimany Manso:	Sí, ho juro.

- Sr. Francesc Xavier Farrés Fabrè: Sí, i prometo que seré fidel al poble que m'ha escollit, dipositari únic de la sobirania.
- Sra. Montserrat Rovira Costa: Sí, ho prometo per imperatiu legal i sense renunciar al dret a la independència de Catalunya.
- Sr. Josep Anglada Rius: Sí, ho juro.
- Sra. Marta Riera Camps: Sí, ho prometo.
- Sra. M. Pilar Catalan Expósito: Sí, ho juro.
- Sr. Josep M. Paré Subiranas: Sí, ho prometo.
- Sra. Cristina Gayoso Hernández: Sí, ho juro.
- Sra. Georgina Rieradevall Tarrés: Sí, ho prometo sense renunciar mai a treballar per l'assoliment d'uns Països Catalans lliures i solidaris, i socialment justos. I ho prometo per imperatiu legal.
- Sra. Laia Jurado Canadell: Sí, ho prometo per imperatiu legal, per Vic, la meva ciutat i per les llibertats i la independència dels Països Catalans.
- Sra. M. Lluïsa Moyano Fernández: Sí, ho prometo.
- Sr. Jacint Raurell Bernadà: Sí, ho prometo.
- Sr. Joan López Carol: Sí, ho prometo per imperatiu legal sense renunciar als principis republicans i a la independència de Catalunya.
- Sr. Joan Ballana Gonzàlez: Sí, ho prometo per imperatiu legal sense renunciar als principis republicans i a la independència de Catalunya.
- Sr. Xavier Tornafoch Yuste: Sense renunciar al dret d'autodeterminació del poble català, ho prometo per imperatiu legal.
- Sr. Iban Lapeira Pratdesaba: Ho prometo per imperatiu legal, amb la voluntat de derogar la Constitució espanyola i l'Estatut d'Autonomia per constituir un estat independent de la nació catalana.

Seguidament, el president de la mesa d'edat declara constituïda la Corporació, i assenyala que tot seguit es procedirà a l'elecció de l'alcalde de la ciutat.

Es presenten com a candidats els regidors que tot seguit s'indiquen i que encapçalen llurs corresponents llistes:

CANDIDATS	LLISTA ELECTORAL	VOTS OBTINGUTS EN LES ELECCIONS DEL 22/5/2011
Sr. Josep M. Vila d'Abadal Serra	CIU	5.013
Sr. Josep Anglada Rius	PxC	2.993

Sr. Iban Lapeira Pratdesaba

SI

815

Seguidament es procedeix a la votació i els regidors electes dipositen el seu vot a l'urna destinada a l'efecte. Una vegada efectuada la votació es realitza l'escrutini, el resultat del qual és anunciat pel secretari de la mesa d'edat, i és el següent:

Vots emesos: 21
Vots en blanc: 5
Vots nuls: 0

CANDIDATS

VOTS OBTINGUTS

Sr. Josep M. Vila d'Abadal Serra	10
Sr. Josep Anglada Rius	5
Sr. Iban Lapeira Pratdesaba	1

Fet l'escrutini i havent obtingut el major nombre de vots en la primera votació, el president de la mesa d'edat proclama alcalde el senyor Josep M. Vila d'Abadal Serra.

A continuació, el president de la mesa d'edat pregunta al senyor Josep M. Vila d'Abadal Serra si accepta el càrrec d'alcalde de l'Ajuntament de Vic i, prèvia l'acceptació del càrrec, el president llegeix la fórmula de jurament o promesa, el text literal de la qual és el següent:

“Jureu o prometeu per la vostra consciència i honor complir fidelment les obligacions del càrrec d'alcalde de l'Ajuntament de Vic, amb lleialtat al Rei i guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, així com l'Estatut d'Autonomia de Catalunya?”.

L'alcalde electe, senyor Josep M. Vila d'Abadal Serra, respon:

“Sí, ho prometo”

Després d'això el president de la mesa d'edat li imposa la venera i li entrega la vara. El senyor alcalde ocupa la Presidència i, en conseqüència, queda dissolta la mesa d'edat.

Acte seguit, el senyor alcalde ordena la imposició de la venera als regidors a mesura que són cridats.

A continuació, el senyor alcalde dóna la paraula als portaveus dels diferents partits perquè facin el seu parlament.

El senyor Iban Lapeira, en nom de SI, diu:

“Jo porto una mica de “xuleta”, perquè com tots sabeu, als que ens han donat el pin ens estrenem en aquest Ajuntament.

Primer de tot, senyor alcalde, senyors regidors i regidores, vigatans i vigatanes que avui participeu, assistiu a aquest acte de constitució de l’Ajuntament de Vic, sapigueu que Solidaritat Catalana per la Independència a Vic, per a nosaltres avui és un plaer ser aquí; nosaltres creiem que és molt important que l’independentisme transversal tingui veu i vot en aquest Ajuntament, en aquest Consistori.

Vic sempre ha tingut el reconeixement nacional pel seu compromís en la lluita per la llibertat i la independència de la nació catalana, i creiem que es donen les circumstàncies perquè des de Vic es pugui liderar un procés, una assemblea municipalista que aposti, que treballi per la plena independència nacional; aquesta és la nostra aposta.

Vic ha de ser el referent pel que fa a compromís, a transparència i a participació, i aquests han set els valors que hem intentat transmetre durant la campanya electoral i volem traslladar a l’Ajuntament de Vic. Aquests són els valors que ens han fet coincidir amb els companys i companyes a trobar-nos en el projecte de Solidaritat Catalana per la Independència, valors que han de marcar el nou model municipal català pel qual treballarem, que apropi les institucions als ciutadans i que permeti a la classe política recuperar aquesta credibilitat que els darrers anys hem perdut.

Solidaritat estarà a l’oposició; farem una oposició constructiva, defugint de la demagògia i les nostres decisions i propostes sempre seran encaminades a millorar el benestar dels nostres conciutadans. Per tant, demanem a l’equip de govern que treballi amb rigor i realisme amb la situació de crisi que estem vivint. Si així ho fa, comptarà amb el nostre suport; si creiem que no s’actua correctament serem els primers a denunciar-ho, però sempre tenint en compte que Solidaritat és i serà un projecte que ha nascut per assolir la plena llibertat del nostre país, per proclamar un estat català lliure i sobirà, i aquest és un dels nostres pilars, eix del nostre programa i objectiu final, i volem deixar clar que totes les nostres decisions seran conseqüents amb aquest ideari, amb aquest full de ruta que tenim. Moltes gràcies.

Visca Catalunya! i Visca la Terra!”

El senyor Xavier Tornafoch, en nom d’ICV-EUiA-E, diu:

“Gràcies senyor alcalde. Bé, jo, de fa uns quants anys que sóc regidor, estic una mica nerviós encara, tot i que fa molts anys que sóc regidor i fins i tot necessito “xuleta”, Iban, no pateixis, això ens passa a tots.

Avui prenc possessió del càrrec de regidor de l’Ajuntament de Vic per darrer cop. Hauran estat, quan acabi aquesta, tres legislatures, una bona colla d’anys dedicats al bé comú, a treballar per als meus conciutadans. És un orgull dedicar-me a la ciutat, i penso que la vida m’ha ofert aquest regal.

L’any 2003, quan vaig prendre possessió per primer cop, la Sala de la Columna estava plena de gom a gom, més o menys com avui; d’entre les moltes cares que m’observaven mentre parlava, en vaig distingir dues que em van cridar l’atenció en aquell moment, l’una era la del Jaume Portell, un antic regidor ja traspassat que em mirava amb els seus ulls vius -per cert Laia, estaria molt orgullós de veure’t avui aquí-, l’altre era el Conrad Comellas, un sabater jubilat que potser molts de vosaltres coneixeu, també traspassat, habitual de les tertúlies de l’Snack i del Casino. En Conrad em mirava a través de les seves ulleres gruixudes, amb un posat de frisança, com dient acaba ja que vull anar a fumar. Doncs bé, com que avui toca parlar del que farem, i com que no vull avorrir-los amb discursos programàtics, simplement els diré que jo i la força política que represento, ICV-EUiA, ens comprometem a defensar aquesta vegada des de l’oposició tot allò que encarnaven en Jaume i en Conrad.

Els formaven part del Vic tolerant, progressista, obert, dialogant, profundament català i catalanista, d’aquell Vic anònim que no surt gaire als diaris però que existeix. Ells eren el Vic de la bona gent, que vol viure i convida, que té paciència, que li agrada xerrar més que no pas barallar-se; ells eren així. A la nostra ciutat hi ha molta gent d’aquesta, jo crec, sincerament, que som la majoria.

Pensant en el llegat d’aquesta gent, pensant en els seus anhels, que també són els nostres, hi ha tres coses que hem de fer:

1r. No renunciar mai als nostres principis ni tenir por. Si creus en les teves idees i les reivindiques amb claredat i honestedat tothom les comprendrà.

2n. Hem de pensar més en el bé comú i menys en el bé dels partits. La gent està farta dels grans partits, de les faccions, de les lluites i de les lògiques de poder.

3r. Hem de treballar per fer una societat més justa. Ens cal combatre la pobresa, ens cal vetllar perquè tothom tingui accés a un habitatge digne, ens calen iniciatives a favor de la gent gran, dels joves precaris, de les dones i dels aturats. I ens cal dir ben alt que a Vic, tots som de casa. Que a Vic no tancarem res, que no farem fora ningú, que ajudarem a tots a adequar-se a les lleis i a quedar-se.

Aquest és el nostre compromís per als propers quatre anys. El compromís que devem a tants i tants jaumes i conrads, a tanta bona gent de Vic que espera del seu Consistori, senyor alcalde, una actitud digna, humana i solidària; el compromís de no rendir-se davant les adversitats i de construir una societat millor i per a tothom.

Per Vic i per Catalunya, moltes gràcies a tots.”

El senyor Joan López, en nom d'ERC, diu:

“Alcalde, diputat, autoritats acadèmiques que esteu aquí, regidores i regidors, amigues i amics, en un dia tan important per la ciutat com és el de l'elecció del seu alcalde és probable que puguem esperar discursos grandiloqüents o que l'èpica de l'excepcional hi sigui molt present. No tenim res en contra ni d'una cosa ni de l'altra ja que d'eloqüència no és pas que n'anem sobrats, i per altra banda l'èpica pròpia sembla que en algunes ocasions encara faci vergonya de proclamar-la als quatre vents. Esperem però que a les portes del 2014 es pugui anar reconduint aquesta, sinó evidència, almenys percepció.

La ciutat de Vic, l'any 2011, és i volem que segueixi essent ciutat del saber i el pensament. Tenim un pòsit històric que no solament cal conservar sinó potenciar a fer més gran en el futur. És un clar signe d'identitat d'aquesta ciutat. Al costat, però, d'aquest coneixement hi ha l'èpica de lo quotidià, és l'èpica de centenars de famílies que de bon matí s'han d'organitzar per anar a la feina o a buscar feina, per portar i/o facilitar que els nens i nenes vagin a l'escola, perquè els grans vagin als centres de dia, al metge o a fer activitats lúdiques, per fer els tràmits de mil burocràcies diverses, per fer les compres i les reparacions del dia i de la setmana, per visitar i probablement ajudar a altres familiars. És l'èpica de centenars de botiguers, de bars, restauradors i/o petits tallers que cada dia obren persianes amb la incertesa permanent de si allò que ofereixen mereix l'interès de la resta de la gent, o bé tancaràn amb el calaix mig buit. És l'èpica de molts treballadors de serveis públics, educadors, sanitaris, agents de seguretat, administratius, que malgrat mantenir estabilitats laborals veuen minvada la seva economia i l'increment del seu desprestigi social. És l'èpica de desenes de creadors, productors, tècnics i col·laboradors que tenen en les diverses manifestacions artístiques i culturals, la seva manera d'expressar els neguits i anhels d'ells mateixos i de la societat a la qual formen part, i que no poden canalitzar amb un mínim de continuïtat o viabilitat. És l'èpica de desenes d'emprenedors plens d'energia i bones idees que atrapats en xarxes burocràtiques i desconsideracions financeres han de plegar veles i matar una de les coses més preuades de la condició humana, la capacitat de superació i d'esforç. És l'èpica de centenars de joves que veuen com els seus horitzons vitals i emocionals són objecte de mercadeig al servei de l'efímer i amb valors d'un sol ús. És l'èpica, en definitiva, que tothom cada dia ha de fer i ser més amb molt menys, en el material i també en el psicològic.

Naixem depenents i potser morim depenents, però què és la vida sinó un camí d'emancipació? Camí que cal fer com un “gudari de la llibertat”, com dirien en un altre país. I davant d'això, què ha de fer un ajuntament? Què pot fer un ajuntament? Doncs bàsicament fer de facilitador d'aquests processos vitals per una qüestió de drets de ciutadania i per una qüestió de necessitats humanes.

Perquè al cap i a la fi, quin és el sentit final de l'Administració Pública sinó vetllar pel bé comú a partir del servei a les persones en concret. Fer carrers, obrir escoles, vetllar per la convivència, dinamitzar l'economia, promocionar la cultura, atendre les persones, ordenar la via pública, garantir els subministres, propiciar els valors de ciutadania i defensar identitats té un sol objectiu, que allò que rebem de la història ho puguem traspasar millorat per les futures generacions, havent-ne gaudit els propis contemporanis. I és aquí on el públic i el privat ha de trobar el seu punt d'equilibri en benefici de tots.

Perquè això sigui possible, calen ara mateix, a Vic, dos elements. Un, avançar en el desenvolupament de la cultura del *jo* envers la cultura del *nosaltres*, i protegir i potenciar la pau i la cohesió social. Tot sembla indicar que el paradigma de la futura civilització s'allunya cada vegada més de la petitesa dels *jo* per avançar no sense múltiples resistències cap a l'expotencialitat del *nosaltres*. Les variables econòmiques, ambientals, tecnològiques, identitàries i de pensament porten a la creació de sinèrgies, treballs en xarxa i complicitats cada vegada més grans. L'individu, la ciutat, la nació aïllada es desarrela i esdevé estèril. L'individu, la nació, la ciutat interrelacionada participa dels fluxos de la vida. La identitat es basa no en allò que ets de cara a tu mateix, sinó allò que ets en relació als altres; és a dir, Vic és i serà el que vulguem que sigui si es reconeix a si mateixa i alhora la reconeixen els altres; és a dir, si participa del *nosaltres*. Això també és orgull de ciutat.

La pau i la cohesió social són condició imprescindible per tenir la fortalesa necessària per avançar cap aquesta direcció. Això en termes de pertinença vol dir aprofundiment democràtic i democràcia avançada; en cap cas vol dir temptacions de vel·leïtats d'inspiració totalitària. Com deia un vigatà il·lustre "el poder és violent quan és dèbil, només el triomf permanent de la veritat ens farà forts davant de propis i estranys". Un exalcalde vigatà va dir: "la lluita sempre em ve de la ciutat", aquesta és també la nostra lluita i la nostra creença.

El grup municipal d'Esquerra Republicana-Som Vic, fidel als seus principis idearis d'esquerra no dogmàtica, republicanisme i catalanitat, treballarà des del govern de la ciutat perquè aquesta avanci en termes de justícia i cohesió social, millora econòmica i ambiental, transparència i austeritat de l'administració, convivència i seguretat, participació, atenció a les persones i promovent el coneixement conjuntament amb el teixit social vigatà, tot potenciant alhora la ciutat com a referent d'una nació catalana sobirana i projectada al món. Aquest és el nostre compromís davant de les vigatanes i vigatans que avui tenim l'honor d'assumir en aquesta casa consistorial. Seguint la nostra divisa de convicció i perseverança ens volem fer dignes servidors d'aquesta ciutat. Que la saviesa de tots ens hi ajudi. Moltes gràcies."

El senyor Jacint Raurell, en nom del PSC-PM, diu:

“Alcalde, autoritats, ciutadans, ciutadanes, amics i amigues, avui és un dia important per l’Ajuntament perquè encetem una nova legislatura en aquesta ciutat tan magnífica com és Vic. Tan magnífica però que en aquests moments té plantejats uns reptes, uns reptes importants: la lluita contra l’atur, l’atur ho fa malbé tot, destrueix el futur de la gent i, per tant, aquest, entenc, que ha de ser un dels principals objectius d’aquesta legislatura. També l’atenció al civisme, corregint, fent pedagogia del civisme, però corregint totes aquelles postures incíviques vinguin d’allà on vinguin, amb rapidesa, amb contundència, amb eficàcia i sense complexes. I també l’atenció a la ciutadania; aquesta legislatura serà la de l’atenció a les persones -la legislatura del formigó, la legislatura del creixement malauradament ja ha passat- i, per tant, aquest serà l’altre eix prioritari, i també el lideratge territorial: Vic ha de continuar tenint la marca potent i ha de continuar tenint i ha de continuar ostentant un lideratge territorial arreu de Catalunya.

L’actuació municipal, en aquests reptes, també entenem que ha de tenir uns paràmetres clars: Austeritat, vol dir que tenim uns recursos molt més migrats, molt més limitats i s’han d’establir, s’han de destinar amb eficiència; transparència en la gestió per poder donar comptes a tothom, perquè no hi hagi rumorologia, perquè les ajudes que s’hagin de destinar, la gent tingui plena consciència que estan ben destinades i que van allà on han de parar; i prioritats en la despesa, en un context de recursos econòmics limitats convé establir prioritats, i l’establiment de prioritats és política, és deixar de fer una cosa per fer-ne una altra, alentir una cosa per fer-ne una altra.

Els socialistes, després d’aquests resultats electorals nostres que no han set bons i que han comportat la dimissió del nostre líder, en Josep Burgaya, una dimissió que l’honora i que per tant li faig aquest reconeixement, ens sembla, interpretem que aquesta vegada ens toca estar a l’oposició, en una oposició constructiva, en una oposició propositiva, però en una oposició al capdevall crítica, que permeti a la gent visualitzar que una alternativa de govern és possible en aquesta ciutat, una alternativa viable, una alternativa sòlida i una alternativa convincent. Una alternativa que es faci no des de la crispació, no des de l’exclusió, sinó des de la convivència i des de la cohesió ciutadana.

Els socialistes, en definitiva, portem a l’ADN municipalista, estarem a l’oposició però hem governat en gran part dels municipis de Catalunya i, per tant, els nostres paràmetres són prou coneguts: l’equitat social, el benestar de les persones, avui en una situació de risc, en aspectes com en la sanitat, en aspectes com en l’educació i, per tant, amb defensa estricta del que és l’estat del benestar.

També voldria fer una consideració puntual. Estem en una situació de crisi. La crisi comporta, necessita lideratges sòlids, lideratges des de l’equip de govern, però lideratges també des de l’oposició. I aquests lideratges es forgen amb una actitud clara, convincent i d’esforç constant; no es fan des de la crispació política i tampoc es fan des de la feblesa institucional i des de les respostes

acomplexades. Repeteixo, lideratges clars, potents i consistens, que ajudin a la ciutadania a veure clar per on s'ha d'anar.

Acabo. Avui tinc la sort que ha vingut la meva mare, la meva dona, la germana, els fills malauradament no han pogut venir. Representen a petita escala el Vic d'ahir, el Vic d'avui i el Vic de demà, i això d'alguna manera és el fil conductor que ens ha de guiar en l'actuació política municipal: saber llegir bé d'on venim, saber llegir bé on estem, i tenir clar cap a on hem d'anar d'una manera decidida i d'una manera eficient perquè puguem tenir un Vic més pròsper des del punt de vista econòmic i un Vic socialment més equitatiu; per tant, amb aquesta visió de futur és el que volia acabar dient. Nosaltres continuarem estant a la política precisament per aquestes qüestions, perquè Vic pugui continuar tenint futur per als nostres fills, perquè Vic pugui tenir una societat més cohesionada i més justa econòmicament. Moltes gràcies. “

La senyora Georgina Rieradevall, en nom de la CUP, diu:

“Gràcies senyor alcalde. Fa uns minuts ens hem vist obligades a prometre la Constitució Espanyola. Ho hem promès per imperatiu legal, per a evidenciar que aquesta promesa només era per poder complir un tràmit preceptiu a l'hora de prendre possessió de la nostra condició com a regidores. Per si no ha quedat prou clar, ara, a l'hora d'adreçar les nostres primeres paraules a la sessió constitutiva, manifestem que no només no tenim cap intenció de complir aquesta promesa, sinó que la nostra militància política, inclosa la tasca com a regidores d'aquest Ajuntament, sempre ha anat i seguirà anant encaminada a combatre la manca de llibertats que la Constitució Espanyola perpetua. Precisament, la nostra postura és congruent amb la moció aprovada en el Ple del 7 de juliol de 2010, segons la qual l'Ajuntament de Vic es va declarar moralment exclòs de la Constitució Espanyola. Obligar els càrrecs electes a prometre fidelitat i acatament a lleis que van en contra dels seus principis ideològics i els dels seus votants, és una mostra de la manca de qualitat democràtica d'un règim polític que sovint vol presentar-se al món com a exemple d'allò que no és: un estat plenament democràtic.

En el cas dels regidors i regidores de la CUP d'arreu, la nostra obligació és lluitar per uns Països Catalans nacionalment independents i socialment justos. Això, ara i aquí, en aquest Ajuntament de Vic, vol dir comprometre'ns a defensar el programa polític amb el qual ens vam presentar a les eleccions i pel qual ens van votar 1.626 vigatans i vigatanes, 450 persones més que en la darrera legislatura. Malgrat esdevenir la tercera força, entenem que la formació política més votada és la que ha de governar i el nostre lloc és estar a l'oposició per fer control de govern. Farem una oposició seriosa, responsable, constructiva i d'acord als nostres principis ideològics.

És als ciutadans i ciutadanes de Vic als qui prometem, no per imperatiu legal sinó per voluntat pròpia, treballar per la ciutat. És un honor poder defensar i ser

la veu dels vigatans i vigatanes a l'Ajuntament. Per això, des de la CUP ens comprometem a treballar per un model de ciutat cohesionat, basat en la plena democratització de la vida social, econòmica i política, i en la defensa del territori, la llengua, la cultura i la identitat nacional. Moltes gràcies a tothom per la confiança dipositada en la CUP. Moltes gràcies.”

El senyor Josep Anglada, en nom de PxC, diu:

“Senyor Vila, senyors i senyores regidors, senyors diputats, magnífic rector de la Universitat, autoritats, senyores i senyors, en primer lloc vull donar les gràcies als 3.000 vigatans que ens van fer confiança el passat 22 de maig. Aquells vigatans, senyors regidors, que van votar a una opció tan o més democràtica que la que representen vostès. Que sàpiguen aquests vigatans que ens varen votar que serem lleials a aquesta confiança, i que ens tindran al seu costat i al seu servei.

Felicitem, com no, al Sr. Vila per haver guanyat les eleccions tot i que no s'ha cansat de manifestar en públic i en privat que les havia perdudes. Nosaltres també ho creiem. CiU va guanyar en vots, però PxC les va guanyar amb moral. CiU a Vic s'estanca, i PxC puja. Volem donar també una salutació cordial a tots els regidors que formem part d'aquest consistori que avui comença; amb tots ells compartim l'objectiu de servir els vigatans i millorar Vic; ho farem des de postures i plantejaments diferents, fins i tot oposats, i és natural, perquè la nostra visió de la ciutat i de la societat vigatana difereix de la que defensen les altres forces polítiques. I elles, aquests altres partits, també es diferencien entre ells. Tothom té part de la veritat, o més simplement, tots tenim part de la raó, si bé alguns en tenim una part més gran.

Fa quatre anys, Sr. Vila, va començar malament, i ara ha reincidit. Ha parlat amb tots els grups, i ens sembla molt bé, menys amb nosaltres que representem 3.000 vigatans, i que som, amb diferència, el segon partit del Consistori. L'alcalde vol continuar marginant a 3.000 vigatans. Ell, l'alcalde, ens situa a l'oposició pura i dura; ell ens hi porta; és el que ell vol. Igual que fa 4 anys, ens ha atacat i agredit; pitjor, s'ha permès la petulància i la supèrbia de renyar els nostres votants. Jo em pregunto: qui és vostè Sr. Vila per renyar els vigatans que democràticament van votar el passat 22 de maig a PxC? Vostè no és ningú per renyar ningú. Ningú està capacitat per renyar els ciutadans per la seva llibertat de vot. Ningú. I el Sr. Vila, avui, menys que ningú perquè és un alcalde tocat després de l'espectacle postelectoral que ha donat a la ciutat. Tindrà l'autoritat del càrrec, no ho discutim; tindrà el poder de l'Alcaldia, no ho discutim; però vostè ha perdut l'autoritat moral. Enlloc de solucionar els problemes dels vigatans, els renya. Avui renya els vigatans, fa dues setmanes va renyar els senyors Duran i Lleida i Mas, fa dos mesos renyava vostè el comitè electoral de CiU. Sempre són culpables els altres, i vostè una pobre

víctima. Però si el Sr. Duran i Lleida replica, es queixa i el critica, suposo que també ho podem fer nosaltres que som l'oposició municipal.

Nosaltres hem decidit fer una oposició clara, neta i transparent, amb tranquil·litat. Des de la legalitat. Des del nostre programa. Des de la nostra visió de ciutat. De com creiem que ha de ser la societat vigatana. I a partir dels nostres plantejaments invitem els vigatans a sumar-s'hi i a fer seves les nostres propostes. Unes propostes que han de servir per transformar Vic. Per millorar la ciutat en tots els aspectes. Per contribuir al benestar, en definitiva, de tots els vigatans. Per posar ordre a l'Ajuntament pel bé de la ciutat. Nosaltres estem disposats a col·laborar amb el seu grup, i amb altres, si fos el cas. Nosaltres pretenem afavorir els vigatans amb mesures realistes i necessàries i posar ordre a aquest Ajuntament.

Deixi'm que li faci tres reflexions:

La primera: Si vostè fa d'alcalde és perquè CiU va obtenir 5.000 vots. I si els de PxC som el segon partit és perquè ens van votar 3.000 vigatans. Nosaltres li respectem els vots aconseguits, i respectem la voluntat de les persones que van votar CiU. Igual que mereixen el nostre respecte el vot a altres formacions o ideologies. O el vot en blanc i els vots nuls. I també els abstencionistes, que tenen les seves raons. Aquesta és l'essència, l'autència essència, Sr. Vila, de la democràcia. I, per tant, exigim que sigui respectada la voluntat dels 3.000 vigatans que van votar PxC de manera lliure i conscient. De manera tan democràtica i legítima, vàlida i legal, com la dels altres partits. Exactament igual que abans, quan aquests 3000 vigatans votaven forces polítiques que els han decebut, votaven partits que els han defraudat. Avui, han votat PxC perquè creuen en nosaltres, legítimament i democràticament. I per tant, el seu vot mereix exactament el mateix respecte avui que abans, el mateix respecte que el vot dels altres vigatans. Exactament el mateix.

La segona: No oblidis una cosa, ni vostè ni els de CiU. Sense els vots de PxC avui vostè Sr. Vila no seria l'alcalde d'aquesta ciutat. I no ho seria, perquè aquests partits amb qui s'ha volgut aliar haurien sumat més que CiU, aquests aliats li haurien pres, per tant, l'Alcaldia d'aquesta ciutat. Han estat, doncs, els 3.000 vots de PxC els que ho han impedit.

I la tercera i última: Potser vostè no se n'ha adonat, però el món ha canviat i segueix canviant. El món es complex, el món és més complicat que abans, i la prova la tenim en aspectes tan greus com la globalització i la crisi econòmica, que vostès, els partits tradicionals, no saben solucionar. Perquè vostès encara juguen amb plantejaments de fa 30 o 40 anys. Aquest consistori mateix és una bona demostració dels canvis, amb els 7 grups polítics que el formem. Un consistori que canvia, en el qual uns grups basculen a la baixa mentre uns altres som emergents a l'alça. Sí, Sr. Vila, el món canvia. El consistori de Vic també. La ciutat de Vic també.

Sr. Vila, li repeteixo: Ens han votat 3.000 vigatans, que saben el que fan i que mereixen tot el respecte. Un respecte que vostè els hi vol negar, però sàpiga que els vigatans l'hi exigiran. L'exigirem nosaltres en nom d'ells. Som 3.000

vigatans que aspirem a un Vic diferent. Que volem un present i un futur diferents dels que vostè i altres partits els proposen. Que se senten deseparats de l'Ajuntament i del seu alcalde. Que refusen una ciutat insegura i una ciutat cada cop més islamitzada. Per tant, refusen aquelles polítiques, com la seva, que condueixen a tot això. Hi tenen tot el dret. I no s'oblidi que vivim en una democràcia. No s'oblidi Sr. Vila que el poble no s'equivoca. En tot cas som els polític els que ens equivoquem.

Visca la llibertat d'expressió!. Visca la democràcia!. Visca Catalunya!. Visca la ciutat de Vic!. I visca els vigatans!. Moltes gràcies.”

Continua l'acte amb el discurs del senyor alcalde, que diu:

“Magnífic rector de la Universitat, bon dia Jordi, gràcies per estar aquí. Honorable diputat, benvolgut Ramon Espadaler, gràcies per estar aquí. Excel·lentíssim senyor magistrat del Tribunal Superior de Catalunya, bon amic Enric Anglada, gràcies per estar aquí. Senyor Benet Maimí, secretari d'organització d'Unió Democràtica de Catalunya, gràcies també per acompanyar-nos. Familiars i a tots vosaltres, gràcies també per acompanyar-nos en aquesta sessió d'investidura del nostre Ajuntament.

Si apliquem a la política la doctrina social de l'església ens trobem amb la doctrina, amb la política que es defineix com a humanisme. El pensament polític cristià ens porta a l'humanisme, i l'humanisme es fonamenta amb el respecte a la persona, es fonamenta que la persona és el principal beneficiari de totes les polítiques.

Avui dia, a Europa, totes les polítiques parlen del seu fonament i es fonamenten i sorgeixen des del respecte a la persona i des de l'humanisme, i molts partits d'ideologies diferents avui es fonamenten i parlen de la persona com a principal beneficiari de les seves polítiques. I podem veure, a molts lemes de molts partits que primer les persones, o fem això o fem allò per les persones. Vic vol treballar per les seves persones i pels seus ciutadans, i això és un guany treballat any rere any durant molts segles que la nostra societat ha anat evolucionant i ha portat fins avui aquesta societat justa i evolucionada que forma la societat europea.

Les persones formen part de comunitats també i aquestes comunitats també s'han de respectar i és fonamental que tirin endavant els seus projectes comuns. I les persones que formem part d'aquestes comunitats hem de respectar les normes d'aquestes comunitats, normes socials de conducta, de civisme. La nostra ciutat té projecte conjunt, comú de ciutat de Vic, té un projecte comunitari de la nostra ciutat i cada un de nosaltres hem de respectar també aquest projecte, les seves normes de conducta, les seves normes socials. La nostra ciutat i el nostre país té un projecte nacional i també les persones que formen part d'aquesta comunitat han de respectar aquest projecte nacional, i l'hem de tirar endavant en conjunt.

Parlar de “primer els de casa”, Sr. Anglada, trenca aquestes normes, trenca aquest fonament de la nostra societat moderna, justa del benestar. Una societat que dona ensenyament, sanitat i serveis socials a totes les persones per igual. Parlar de “primer els de casa” trenca la societat, perquè deixa una part de la societat exclosa, l'aparta de la

societat, crea una ruptura social, crea problemes de convivència, proposa dubtes socials, crea desconfiança que és el pitjor que pot fer, i provoca la por, crea inseguretat. Trencar la societat és molt fàcil pel guany d'un mateix, però la pròpia societat s'ha de defensar d'aquestes teories polítiques que "primer els de casa"; tots som de casa.

Tenim una gran crisi en aquests moments, una crisi econòmica i social. Parlem últimament, jo sento parlar els pensadors de la crisi de valors. I tenim crisi de valors individuals com, l'esforç, el treball i la disciplina, valors que s'han de recuperar pels individus. Però tenim una crisi social molt difícil, de valors, més complicada, col·lectiva: la crisi de l'hospitalitat, la crisi de la solidaritat i la crisi de la confiança de tota la nostra comunitat, i això crea greus problemes d'inseguretat, dubtes de futur i per tant provoquen aquesta inseguretat ciutadana que avui està tan necessitada de buscar un nou rumb.

Els immigrants, doncs, que han vingut a viure a casa nostra, formaran part de la nostra societat. Han de formar part de la nostra comunitat perquè són persones i ens hem d'ocupar d'aquestes persones, i han de respectar la nostra comunitat, el nostre projecte comú, com a persones de la nostra societat.

El bisbe Carrera, l'any 75, en uns quaderns pastorals parlava de la immigració que hi havia aquells temps i de la necessitat de crear una integració activa dels que havien vingut aleshores a Catalunya i llegeixo, deia: "la Catalunya real dels homes i dones ha de prendre en consideració l'immigrant, el qual s'ha d'integrar personalment, optant per ser català. L'immigrant, per tant, no és un element passiu sinó un component que entra a formar part de la nostra societat, del nostre projecte col·lectiu, de nació, amb dues coses innegociables: la llengua i la inclusió dins d'un corrent homogeni historicocultural". Ho defineix molt bé el bisbe Carrera, què es tenia que fer i es va fer.

La Catalunya del demà, serà, per tant, el resultat que donarà el diàleg dels catalans antics i dels nous amb voluntat de futur. Estem obligats a incloure'ns uns amb els altres. La nostra ciutat ho va fer els anys 75 i 80, i ho va fer amb excel·lència, ho va fer perfecte i avui ho tornarà a fer, aquesta segona vegada ho tornarà fer igual. I ho va fer amb l'escola, només amb l'escola, aquells temps. Els fills d'aquells immigrants van anar a la nostra escola i van ser educats com a vigatans i com a catalans, i avui se senten vigatans i catalans; i tenen estima als seus orígens, i ens aporten les seves millores culturals, les seves qualitats culturals des del seu origen a la nostra societat, però són catalans i vigatans, i ho va fer l'escola.

Als anys 90 la nostra ciutat ja va començar a treballar amb aquest projecte d'escola, i va crear, en Jacint Codina, el nostre alcalde, el Model Vic d'ensenyament, de formació i educació. Un model que es fonamenta, encara avui dia, en què els nens d'aquí, els catalans de tota la vida, donen la mà als nouvinguts perquè s'incloguin a la seva escola, perquè quedin inclosos a la seva escola, a la seva comunitat, i els hi ensenyin com s'han de comportar i com han de viure a casa nostra, els hi ensenyen a ser vigatans, sense exclusió. I això reporta un gran esforç de la nostra societat, la societat de Vic, i ho hem fet amb generositat, escoles, directors, mestres, i pares i mares amb les seves associacions de pares i mares de les escoles; ho hem fet tota la ciutat sencera, i està donant resultats. Ja tenim exponents d'èxit de nouvinguts que han estudiat a les nostres escoles, i que avui dia són exponents culturals de la nostra societat, vinguts de fora, i són cultura catalana, cultura nostra.

L'any 2011, per tant, hem de fer una ciutat integradora, activa, els que hi creiem, i hem d'integrar amb l'educació als nouvinguts, amb les eines de l'escola. Aquesta ciutat

educadora que hem dit durant aquests quatre anys, Anna, l'hem d'aplicar a fons, amb tota l'energia. El Model Vic s'ha de revisar i d'actualitzar, però s'ha de seguir, s'ha de lluitar per ell, s'ha de defensar. És perfecte. Els fills dels nouvinguts que estudien a les nostres escoles són i seran d'aquí i es gestionaran aquesta terra com a seva. Tindrem més gent catalana que ens ajudarà a assolir la nostra nacionalitat plena. I això ho hem de demanar, perquè ells ens han d'ajudar.

La nostra escola de dibuix, la nostra escola de música donen excel·lència especial, la possibilitat que els nostres fills s'eduquin en matèries excel·lents, millors que les altres, seran més bona gent. Estaran educats en la música i en les arts plàstiques, seran més sensibles, seran culturalment de més nivell.

L'Espai de Benvinguda Educativa l'hem de respectar com una porta d'entrada amable, hospitalària, de confiança amb la gent que vénen.

Les nostres entitats culturals ens han d'ajudar també. Les nostres corals, els grups de teatre, el cinefòrum, ens han d'ajudar en aquesta feina educadora i inclusiva.

Els casals de la gent gran. Jo vaig estar fa dos o tres mesos al Casal Mossèn Guiteras escoltant uns poemes fets per gent gran en un concurs de poesia que fan cada any, i em va admirar la capacitat que tenia aquell Casal, aquella gent de crear relació, de crear coneixement i sobretot de crear sensibilitat entorn a la gent gran. I aquesta és la manera de treballar que hem d'utilitzar tota la resta de la ciutat pel conjunt de tota la societat. Hem de conèixer la gent gran i els hem de tornar a portar a casa nostra, els hem de donar l'oportunitat que treballin a la nostra societat, a la nostra ciutat perquè realment tenen molt a aportar, tenen molta sensibilitat, tenen molt coneixement, tenen molt a aportar a casa nostra, no poden quedar al marge, han d'estar a dintre, i aquesta ciutat educadora els necessita i ho hem de fer.

Els nostres barris que els hem ajudat aquests quatre anys, i els hem de tornar a ajudar que siguin peça clau. Identitat també de la identitat. Identitat de la gent que se sent vigatana, però també del seu barri. És l'inici del coneixement i l'inici de la diferenciació del nostre espai. I els barris són bàsics i els hem de tornar a tirar endavant nosaltres.

Les entitats esportives. Tenim 33 entitats esportives a la nostra ciutat. Un de cada quatre vigatans està associat a una entitat esportiva, a un club esportiu. Aquestes entitats també són educadores en els valors individuals, amb l'esforç que és tan necessari; amb la disciplina també poden educar i també poden ajudar a treballar per aquest projecte comú de la ciutat de Vic.

I com no, la nostra Universitat. La universitat és generosa, és pou de coneixement i de formació, un lloc d'innovació, però sobretot de formació també de les persones de nivell, generoses, hospitalàries, solidàries. La universitat està fent també aquesta feina, i ens vertebrava també el nostre país, aquesta Catalunya interior que tant desitgem liderar i tirar endavant, i que tant estimem i que és tan necessària pel país, aquesta Catalunya independent el seu dia. La Universitat és peça clau i ens ha d'ajudar també a la ciutat a tirar endavant el projecte de futur.

Tenim, per tant, una ciutat que ha de tirar endavant amb aquest gran repte d'incloure tots els nouvinguts i transformar-los amb vigatans. Ells han de fer l'esforç de voler ser catalans, ho deia el bisbe Carrera, i se'ls ha de reclamar que facin aquest esforç; els hem de posar les condicions i les facilitats, però ells han de fer l'esforç d'esdevenir catalans.

Vic és una ciutat amb personalitat, amb patrimoni arquitectònic, amb un casc antic, amb un entorn rural que jo n'estic, sabeu, defensor, enamorat, que ens dóna també coneixement

d'on venim, ens dóna també identitat, ens dóna olors, ens dóna paisatge, ens dóna cromatisme.

Tenim projectes importants pel futur que també tiraran endavant l'economia, la creació de llocs de treball tan necessaris en aquests moments, amb el comerç, amb la indústria, amb el turisme cultural i d'espais naturals, amb la cultura també, amb la innovació a la nostra Universitat.

Per tant tenim un gran projecte per fer tots junts, i ens hem de posar a treballar des d'avui, el compromís és treballar des d'avui. El dia 22 de maig els votants van demanar que Convergència i Unió lideri aquest nou projecte, segueixi tirant endavant la ciutat. Van demanar això i a mi em van demanar que jo em posés a davant. Vaig tenir dubtes el primer moment, perquè els polítics també som gent normal que patim, també tenim ambicions i també tenim, de vegades, ganes que les coses surtin diferent. Però jo, després de reflexionar amb els meus companys, i atenent els més de 5000 vots de les persones que van posar la confiança amb nosaltres, vaig decidir encapçalar aquest projecte una vegada més. Per tant, gràcies als votants i la gent que m'ha donat suport aquests dies.

El projecte el farem junt amb dos companys d'Esquerra Republicana, perquè coincidim plenament amb el 80% del que ha de fer aquesta ciutat com a ciutat, i a casa nostra, al nostre país. Amb ells dos liderarem aquest projecte, però també el farem amb els amics des de l'oposició, amb els partits democràtics que faran una oposició ferma, crítica, però constructiva.

Vull agrair especialment al Partit Socialista de Catalunya el que ha fet, i el que va fer, i jo també vull donar les gràcies en Josep Burgaya que avui està dolgut i que té tot el dret d'estar dolgut, pel que ha fet al davant del Partit Socialista de Catalunya aquests quatre anys passats, per la seva ciutat. Ell ha estat lleial i treballador; ha treballat moltíssim per la ciutat de Vic amb il·lusió, amb projectes que avui dia quedaran per sempre més, com l'espai de noves tecnologies el VIT, per exemple.

Gràcies als regidors que heu format part del govern aquests quatre anys: la Mercè Vidal, la Dolors Pena, l'Àlvar Solà, en Jaume Puig que l'he vist per aquí, en Xevi Solà que no pot estar entre nosaltres, en Quim Soler i en Joan Carles Fuentes. Gràcies per la feina que heu fet, cadascú des del vostre lloc per la nostra ciutat.

Crec que junts podem tirar endavant aquest repte, crec que la ciutat de Vic, una vegada més, com he dit abans, triomfarà, farà una bona tasca, demostrarà a Catalunya com es pot treballar per fer una feina inclusiva, una feina integradora, una feina de conjunt que servirà perquè Catalunya sigui més forta, perquè Catalunya treballi amb convivència i tinguem pau social i una bona societat justa per a tothom.

Moltes gràcies. Molt bon dia a tots."

Es conclou la sessió amb la interpretació d'"Els Segadors", a les 13,10 hores, de la qual s'estén aquesta acta, que signa el senyor alcalde amb mi, el secretari general, que en dono fe.

L'alcalde

El secretari general